

Underbilag til Bilag 1.**Om Dumping.**

Memorandum af Dr. juris *Holger Federspiel*.

Dumping kommer af et engelsk Ord „dump“, der betyder omtrent det samme som Ordet „unload“, aflosse (paa en Løseplads).

I den handelspolitiske Sprogbrug anvendes Ordet i al Almindelighed om den Virksomhed at aflosse i Indlandet fabrikerede Varer paa udenlandske Markeder under Omstændigheder, der har en vis odiøs Karakter, og som gør Konkurrencen for den udenlandske Industri umulig eller dog vanskelig.

En fastslaaet lovteknisk Terminologi, hvor alle er enige, kan vel ikke siges at foreligge, idet Begrebet Dumping hverken i Lovgivning eller Videnskab har faaet en almen anerkendt Definition; men den historiske Udvikling giver dog visse Holdepunkter, der gør en Afgrænsning af Dumping-Begrebet i egentlig Forstand mulig og for-svarlig.

Oprindelig opstod nemlig Ideen om Anti-Dumpinglovgning som et Modtræk med det i Merkantilismens Tidsalder indførte System Statens Tilskud til Industrien i Form af Eksportpræmier, der i vore Dage vistnok kun findes opretholdt i Spanien (Lov af 20. April 1924).

Mod denne farlige Form for Konkurrence søgte man allerede fra Midten af forrige Aarhundrede at beskytte sig gennem Klausuler i Handelstraktater, i hvilken Henseende den saakaldte „Brüsslersukkerkonvention af 1902“ er den mest bekendte. Hvor dette ikke lod sig gøre, tog man sin Tilflugt til Lovgivning mod Eksportpræmie-Dumping, saaledes i de Forenede Stater, der allerede i 1894 i den saakaldte „Wilson Bill“ indførte Toldtillæg for Sukker, der nød godt af Eksportpræmier, og i 1897 udvidede dette Princip til at gælde alle andre eksportpræmierede Industriprodukter (dog kun de statspræmierede) og opretholdtes i „Payne-Aldrich“ Tariffen af 1909 og i „Underwood“ Tariffen af 1913. Bestemmelser mod denne Art af Konkurrence kendes ligeledes fra Lovgivningerne i Frankrig, Spanien, Svejts, Belgien, Polen, Østrig, Czekoslovakiet, New Zealand og Sydafrika.

En anden karakteristisk Form for Dumping, mod hvilken Lovgivningerne tidligt har reageret, er den saakaldte Fragtdumping, som bestaar i, at der skabes en Mulighed for billigere Eksportpriser derved, at Jernbane- eller Dampskibsfragterne gennem offentlige eller private Tilskud sænkes til Fordel for Eksporten.

Formaalet med disse Statstilskud til Industrien var at muliggøre en øget indenlandsk Produktion derved, at Overskuddet ved det hjemlige Forbrug kunde afsættes til Priser, der laa under Produktionsprisen, idet den snævre Margin paa Verdensmarkedet for de Produkters Vedkommende, hvorom det i Hovedsagen drejede sig (saaledes navnlig Sukker), ikke lod Plads aaben for en virksom Konkurrence under andre Betingelser.

Ved Siden heraf hæftede man oprindelig Betegnelsen Dumping paa andre Former for Eksportsalg under Produktionsprisen, hvorved forskellige Formaal kunde forfølges, f. Eks. at kaste en tilfældig Overproduktion over paa et fremmed Marked, i hvilket Tilfælde der som Regel kun var Tale om et forbigaaende Fænomen. Men Grunden kunde ogsaa være en maalbevidst Forcing af en Industris Beskæftigelses-